

PANÁČEK

aneb

Erotická pohádka
pro mou milovanou

Hodil
by se!

Vratislav Mlčoch

Vydavatelství VRAM

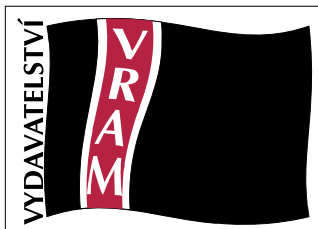
Vratislav Mlčoch

PANÁČEK

aneb

Erotická pohádka

pro mou milovanou

Vznik této knihy si vyžádal hodně práce a času nejen při jejím napsání a ilustrování, ale také při editování, lámání a korekturách. Pokud se Vám kniha líbí, prosíme Vás proto, abyste se o ní před svými přáteli a známými pochvalně zmínili nebo jim ji doporučili. Pokud se Vám však nelíbí, prosíme Vás, abyste o ní nehovořili hanlivě, neboť někomu jinému se líbit může.

Zároveň Vás prosíme o respektování autorských a vlastnických práv, tedy abyste ji zejména dále sami nešířili.

Nakonec Vám děkujeme za Váš zájem o naši knížku a za eventuelní příspěvek na naši vydavatelskou činnost.

Autor a spolupracovníci

© Vratislav Mlčoch 2009

© Ilustrace Vratislav Mlčoch 2009

© Vydavatelství VRAM 2009

ISBN 978-80-904416-0-6

Motto

Jsem v jednotě se Životem a On mě celý miluje a podporuje. A proto pro sebe žádám naprosté uznání má sexuality a její vyjádření. Miluji své tělo a jeho sexualitu. Všechno je s mou sexualitou dobré.

Nejsem jako moji rodiče a nejednám podle jejich sexuálního modelu. Jsem svým vlastním jedinečným já a chci milovat každou část svého těla a všechny jeho funkce.

Má játra, můj nos, mé prsty u nohou a mé pohlavní orgány jsou nádherně vytvořeny a hodné lásky. Svě tělo dávám jen tomu, kdo mě hluboce miluje a uznává. Mám radost ze své sexuality.

Toto je pravda o mém bytí a já ji jako takovou přijímám.

Louise L. Hay – Miluj svůj život

Poděkování

Děkuji všem ženám mého života, mou babičkou v době mého mládí počínaje a mými vnučkami v čase mého stáří konče za to, že mne naučily chápat tajemství jejich nelehkého ale krásného života, ale zejména mé pozdní, nejkrásnější a největší lásce za její inspiraci, pomoc a podporu, bez které by tato knížka nikdy nevznikla.

Brno, duben 2009

From: aaaa@aaaa.aa
To: llll@llll.ll
Date: xx.xx.xxxx

Subject: Nelekej se, lásko moje,

má nejdražší a jediná, já Tě chci pobavit a rozesmát, v žádném případě nebudu vulgární ani obscénní, to nemám ve zvyku nikdy. Tak si prosím udělej pohodlí, uveleb se a zbav se všech černých myšlenek a pocitů, pokud nějaké máš.

Když jsem byl na výstavě 100 000 let sexu, tak tam byl ve vitrině takový malý panáček, tak akorát do dlaně, s velikánským penisem, který byl trochu větší než panáček sám. Panáček se potutelně usmíval (asi věděl své) a já jsem si představil, že bych to byl já, byl bych živý a žil bych ve Tvých kalhotkách.

Lásko, opravdu to nebude vulgární ani obscénní, já se teď vesele a potutelně usmívám, doufám, že Ty také a že Tě ta představa pobavila.

Takže bych žil ve Tvých kalhotkách. Nebyl bych moc inteligentní, povídat by se mnou nebylo o čem protože co bych věděl o světě venku, zato bych dokonale znal Tvá nejtajnější přání a poznal bych, kdy mám být něžný a kdy zase divoký, jak mám co dělat aby to bylo správně, kdy mám hrozně řídit a kdy být v klidu, protože zrovna řídíš nebo máš důležitou schůzku. Samozřejmě bych tam nemohl být pořád, protože například ve fitku bych vyloženě překážel, to bych asi „uklízal“ ve Tvé kabelce, ale to by nikdy netrvalo moc dlouho, Ty bys

otevřela kabelku a řekla „Na místo,“ a já bych pospíchal, protože by se mi stýskalo.

Lásko, už se usmíváš? Doufám že ano, že Tě ta představa začíná bavit tak jako mne.

Při této velikosti bych měl hlavu právě naproti druhému důležitému místečku a tak bych mohl dělat obě věci naráz, čehož bych samozřejmě využíval. A tak by se občas stalo, že například při nudném divadelním představení nebo při zbytečné poradě bys najednou lehounce vykřikla, lidi by se otáčeli a dělali „Pssst!“ Ty by ses lekla a stiskla mne tak, že by mne to zabořelo a zase já bych slabě vykřikl. Lidi by se znovu otáčeli a kroutili hlavami, my bychom se potom doma smáli, Tobě by blýskaly oči, ale naoko bys mne hubovala „To nesmíš tak moc,“ ale pak bys mne políbila a já bych byl šťastný.

Je to pěkná představa? Já lituji, že takový nemohu být aspoň chvíli čas od času, řekl bych, že bych si to užíval. Že bychom si to oba užívali. A teď si představ, lásko moje, že bychom se takto potkali už jako mladí a prožili spolu celý život. Myslím, že by to byl krásný život jak pro Tebe tak pro mne. Zkusím se nechat unést představivostí a napsat náš společný příběh, příběh Panáčka a jeho krásné, hodné a inteligentní Paní, příběh jaký doposud, pokud vím, ještě nikdo nikdy nenapsal, příběh veliké hluboké celoživotní lásky, příběh moderní, barvitý, emancipovaný, kultivovaný, příběh plný krásného milování, nádherného sexu. Příběh o Tobě a o mně a pro Tebe a pro mne, který se Ti, jak doufám, bude líbit. A aby představa byla dokonalá, namaluji ke knížce i ilustrace, samozřejmě také decentní.

Ale hlavně, lásko moje, chci abys věděla, že jsem tu pro Tebe i takto, pokud to budeš chtít a kdykoliv to budeš chtít. Byl bych šťastný, kdybych se s Tebou mohl mazlit až bys slabě nebo hlasitě vykřikla, pak by nám oběma svítily oči, smáli bychom se, Ty bys mne naoko hubovala „To nesmíš tak moc,“ ale pak bys mne políbila a přitiskla se ke mně. A já bych byl v sedmém nebi protože jsem Ti mohl udělat radost a protože bychom byli spojeni jako nikdy jindy.

Lásko moje, ma bella Donna, nezlobíš se? Představovala sis to a pobavilo Tě to? Jestli ano, pak jsem šťasten a v duchu Tě objímám, tisknu si Tě k sobě a líbám na tváře, čelo, ústa a všude, všude, všude. Kdybych byl ten malý panáček, zabalil bych se do balíku a nechal poslat k Tobě domů expres rekomando.

Miláčku můj nejdražší, co Ti mám přát? Snad sladké sny a dlouhou noc. Líbám Tě ještě jednou a nezlob se na mne, myslel jsem to všechno opravdu v dobrém a chtěl jsem Tě především pobavit.

Tvůj a jen Tvůj V

1. Představení

Už jsem starý a mou paní, se kterou žiji v Domě s pečovatelskou službou, trápí neduhy natolik, že mé služby nepotřebuje, ale jsme stále spolu jako celá léta předtím, když jsme byli mladí a při silách. Má paní je stále velmi krásná, má jiskrné oči ve kterých se jí často blýská, což na ní miluji, a když sedí ve svém křesle a dívá se na mne, jak se klopotím se psaním těchto vzpomínek, pobaveně se usmívá.

Moje paní je neobyčejná žena, dokázala se vypracovat z obyčejné dívky a pomocné síly v kanceláři na známou a úspěšnou manažerku, dostala se až do nejvyšší společnosti kde se řadu let s úspěchem pohybovala, získala značné bohatství a mnoho mužů se jí dvořilo a několik šťastlivců s ní i žilo – tedy, abych byl přesný, s námi žilo. Její a můj příběh, který se právě chystám vyprávět, je mimořádný tak jako je neobyčejný náš společný životní osud a já jsem hrdý že jsem jí mohl být svým nepatrným dílem nápomocný při jejím úspěchu. Díky ní jsem měl možnost poznat nejen nejvyšší společnost ale také uspět v tomto prostředí, které není přístupné jen tak někomu, a také poznat řadu kromobyčejných lidí. Ale i když jsme prožili mnohé zvraty osudu, vzestupy i pády, má paní nakonec zůstala se mnou, i když já nejsem krásný ani úspěšný muž a do vybrané společnosti se vlastně vůbec nehodím.

Já jsem Max Panáček, jak mne má paní přejmenovala. Max je moje jméno, Panáček není ani tak příjmení, jako spíše označení človíčka mého druhu. Původně se jmenuji Fa-

lík, ale má paní prohlásila, že nebude s někým, kdo se jmenuje jako pes. Marně jsem jí vysvětloval, že je to zdrobnělina vznešeného starořeckého jména Falus, vůbec na to nebrala zřetel. A měla pravdu, jak jsem později pochopil, když jsem poznal způsoby společnosti, ve které ona žila. Jsem velký tak, že se celý i s hlavou i nohama vejdu do ženské dlaně, tedy celý až na můj penis, který je větší než já a mohutně se tyčí vzhůru v mírném oblouku i teď když jsem už stár. Však za mne jedna ze zdejších zdravotních sester mé paní nabízela pěknou sumu peněz, ale má paní to odmítla s tím, že nebude prodávat někoho, s kým prožila tolik let, a nechala na mně, abych se rozhodl. A já jsem zůstal se svou paní, která už mé služby nepotřebuje, místo abych šel sloužit oné dámě v nejlepších letech a plné temperamentu, protože svou paní velmi miluji a nedovedu si svůj život bez ní představit.

Tak jak jsem uzpůsoben, se hodím jen k jedinému účelu, a sice žít v dámských kalhotkách. Venku se pohybuji jen obtížně, protože mám krátké a slabé nohy a kvůli svému penisu těžko při chůzi udržuji rovnováhu. Když se potřebuji naklonit dopředu, jak se mi často stává při psaní těchto vzpomínek, snadno přepadnu a přitom najednou zmáčknou spoustu nesprávných kláves na klávesnici mého notebooku. Pak musím mazat a hubuji a má paní se mi směje, což na ní miluji, takže potom už hubuji jen naoko, abych ji potěšil. Má paní bývala velmi temperamentní, náruživá a rozpustilá a já jsem trávil v jejích kalhotkách často celé dny i noci, protože mne každou chvíli potřebovala. Přitom byla velmi čistotná, prádlo si měnila několikrát za den a přitom mne i sebe umývala, což se jí málem nevyplatilo, jak se dále dočtete.

Za tyto věty dostanu od své paní vyhubováno, až jí je budu předčítat. Každý večer, když skončím se svou prací, totiž předčítám své paní co jsem za celý den napsal. A ona často říká, že to tak nebylo a že si vymyslím a že to musím přepsat a pak mi říká, jak to mám napsat. A já jí neodporuji, protože to nedokáži a nikdy jsem to nedělal, vždy jsem jí poslouchal. Ale svoje vzpomínky nepřepisuji, protože to jsou moje vzpomínky a já si vše pamatuji docela dobře, a vymyslím si jen malounko, jen aby se to lépe vyprávělo. Však také paní nechce to mé povídání přepisovat protože by nebylo pravdivé, ale protože nechce, aby se vědělo, jak rozpuštělá bývala. Prý se musí zachovávat dekorum, říká. Ale protože svou paní nikde nejmenuji, může nám být dekorum lhotejné, ať už je to cokoliv.

Takových človíčků jako jsem já není mnoho a málokdo z nich umí číst a psát jako já, v dámských kalhotkách čtení a psaní nikomu na nic není a nebylo. Takže moje vzpomínky jsou svého druhu unikum, jak říkává moje paní a směje se. Já takovým slovům moc nerozumím, ale dělávám že ano a směji se s ní, aby si nemyslela, že v jejích kalhotkách přebýval hlupák. Mějte se mnou trpělivost jako má moje paní a přejděte nějaké mé slohové a gramatické chyby, neměl jsem příležitost cvičit se ve slohu a v gramatice a jsem prakticky samouk, kterému Bůh dopřál dost rozumu, aby i přes nepatrné rozměry a nedostatky ve vzdělání se dokázal mnohému doučit.

Ale dost už bylo povídání o mé nepatrné osobě. Příběh mé paní je natolik neobyčejný a mimořádný, že se budu věnovat hlavně jemu a svou roli v něm nechám v poloze která mi přísluší, i když má paní tvrdí, že beze mne by její úspěch

nebyl tak velký a její život by byl mnohem obyčejnější. No nevím, já sám to vidím jinak. Vždyť jak se může nepatrný človíček, žijící celý čas v dámských kalhotkách, významně podílet na úspěchu vrcholové manažerky a členky nejvyšší společnosti naší země? Podle mne se o svůj úspěch zasloužila především sama díky své neobyčejné kráse a inteligenci ale zejména díky odvaze a moudrosti, se kterou učinila několik důležitých rozhodnutí, naprosto se vymykajících běžným zvyklostem, které ji nakonec vynesly až úplně nahoru ve společenském žebříčku. Ostatně, můžete to posoudit sami.

From: llll@llll.ll
To: aaaa@ aaaa.aa
Date: xx.xx.xxxx

Subject: Před chvílí

jsem se vrátila z fitka. Doma jsem momentálně sama a jsem ráda. Je tu takový klid a já Ti můžu napsat pár řádků.

Celý den jsem na Tebe myslela a představovala jsem si Panáčka v kalhotkách, jak by to bylo nádherné. Těším se na pokračování pohádky o Panáčkově. Ty to umíš tak krásně napsat a pak je velice jednoduché a zároveň tak vzrušující si to představit. Panáček by byl šikovný, když by byl takový, jak ho líčíš. Lásko moje, ale Ty tím panáčkem nemusíš být, protože já Tě chci mít v životní velikosti. I já toužím po spojení s Tebou, toužím se s Tebou mazlit, toužím Tě objímat, líbat, milovat se s Tebou. Chtěla bych Tě cítit, Tvoje polibky, Tvoje ruce, Tvého „panáčka“ a byli bychom v sedmém nebi. Víš na co jsem ještě myslela? Že milování s Tebou musí být nádherné. Chtěla bych s Tebou prožít hodně takových chvil, takových, při kterých budeme jedno tělo, jedna duše. Těším se na to a myslím, že si budeme i v tomto rozumět.

Když jsem byla na fitness soutěži tak byl jsi mou velkou oporou. Tvé SMSky pro mne tolik znamenaly. Víš, možná to byl právě ten okamžik, kdy jsem si uvědomila, jak moc mne miluješ a já jsem měla chvílemi slzy v očích a bylo mi líto, že nejsi se mnou. Říkala jsem si v duchu, že Tě asi také miluji. Nebránila jsem se těm myšlenkám. A tak plynuly hodiny a dny a já jsem byla každou hodinu byla o tom, že Tě miluji

přesvědčená stále víc a víc. Podívej, uběhl krátký čas a mezi námi vznikla taková láska, o jaké mohou jiní jen snít. Já jsem o ní také jen snívala a mám štěstí, že přišla ke mně. Mám štěstí, že jsem Tě potkala, miláčku můj.

Líbám Tě a objímám. Lásko, tak moc bych chtěla být u Tebe! Bylo by to tak krásné a nechtěli bychom se od sebe odtrhnout. Kdybys byl teď u mne, tak by to tak bylo. Tisknu k sobě nohy a cítím, jaká jsem vlhká. Ta představa a Ty. Jsi úžasný, miluji Tě a jsem šťastná. S Tebou jsem šťastná

Tvoje E

2. O šatech bez kalhotek

Má paní, když jsem jí tu kapitolu začal číst, se zlobila a říkala svou vznešenou řečí, že nepostupuji chronologicky, tedy po mém po pořádku. Že bych měl psát o svém dětství a mládí, o tom jak jsem se k ní dostal a teprve potom o našich zážitcích. Ale já vím, jak netrpěliví dovedou lidé být (a moje paní bývala někdy také netrpělivá a často na mne pospíchala) a tak si říkám, že bude lépe, když vám rovnou vysvětlím, jak krásná, vášnivá a náruživá má paní bývala a k tomu ostatnímu se vrátím později.

Tehdy jsem u své paní ještě dlouho nebyl, vlastně jsem ji důkladně neznal a ani ona mne, nevěděl jsem přesně co si dovolit mohu a co je už příliš, učil jsem se ji znát. Ale už tehdy jsem jí byl uchvácen, vlastně ne, uchvátila mne hned jak jsem ji spatřil, ale můj respekt a můj obdiv k ní nebyl ještě tak hluboký jak je dnes.

Paní si ten den přinesla z města nádherné šaty, vlastně to byl jen tenký pruh textilu, který byl vynalézavě sešit tak, že její dokonalou postavu ukryval ale zároveň odhaloval. Sahal až na zem, ale neskrýval její dlouhé štíhlé nohy a dokonale utvářená stehna, skrýval ale vystavoval na odiv její oblé boky a hýždě a to tak odvážně, že paní si pod šaty vlastně nemohla vzít žádné prádlo, protože by bylo vidět. Její nádherně klenutá ňadra sice byla skryta, ale při pohybech paží a trupu šibalsky vykukovala a každý mohl obdivovat její ploché

břicho a štíhlý pas. Záda byla odhalena tak hluboko dolů, že byl vidět začátek žlábků mezi jejími hýžděmi.

Paní se v těch šatech kroutila před zrcadlem, různě se nakláněla a pohybovala aby věděla, co si dovolit může a co by už bylo nepřístojné a já seděl na stolku a mohl na ní oči nechat. Ten pohled mne tak uchvátil, že jsem nevnímám, co dělám. V jeden moment se paní na mne zadívala, šibalsky se zasmála a optala se „To se ti tak líbím?“ A já jsem se zastyděl až jsem byl celý červený, že se neovládám, a rychle jsem schoval ruce za záda. Abyste rozuměli, sebeovládání je mým nejhlavnějším příkázáním, bez něj bych své paní nemohl působit to správné potěšení. Ona je má paní a já jsem tu pro její potěšení, tak je to správné a tak to musí vždy a za všech okolností být.

Paní se smála mým rozpakům, byla šťastná díky svým krásným šatům a svému nádhernému tělu, vzala mne do ruky, prohlédla si mne a zaregistrovala, že jsem z ní celý pryč, ještě mnohem víc než obvykle, potěšilo ji to a řekla „Pojď, půjdeš se mnou na večírek,“ a dala si mne na mé místo. Já byl v sedmém nebi, protože jsem se bál, že odejde beze mne a já zůstanu celý večer bez ní, ale zároveň jsem se bál, že jí vypadnu, protože neměla kalhotky. „Tak se drž,“ uličnický se zasmála mým námitkám a vyrazila. Ale čeho jsem se měl držet, když se má paní dole holívala? Naštěstí díky mému velikému vzrušení jsem držel jaksi sám od sebe a má paní, která ke mně byla vždy ohleduplná, kráčela opatrně.

Ale už při nastupování do taxíku jsem taktak nevypadl a jen díky pohotovému reakci mé paní, která si rukou jakoby narovnála šaty ale přitom mne vrátila zpět, jsem neskončil na zemi. Paní se pořád smála, taxík se při jízdě pohupoval a já

jsem se začal trochu pohybovat v jeho rytmu. Hned jsem zaregistroval, že se to mé paní líbí a tak jsem se činil po celou dobu jízdy. I když jsem nedováděl ale jen se jemně pohupoval, mou paní to vzrušilo natolik, že při vystupování si musela jakoby rovnat šaty několikrát a ve mně by se krve nedořezal. Při chůzi kladla nohy opatrně jednu před druhou jak kráčívají manekýnky, ale pohupovala a kroutila boky a já se pohupoval a kroutil v protisměru. To byla krása! Slyšel jsem obdivné hlasy mužů a má paní je registrovala také, což ještě zvyšovalo její potěšení.

Paní se posadila ke stolku, seděla velmi způsobně a zpříma, protože se potřebovala zklidnit. Já se zklidnil také, aby se nezlobila, natolik jsem svou paní už znal. Hudba hrála a paní odmítla několik tanečníků, kteří pro ni přišli. Pak se ale zřejmě dostavil nějaký veliký krasavec, protože paní se zasmála a šla tančit, i když ještě nebyla úplně zklidněná. Na parketu musela být středem pozornosti, protože se kolem ní utvořilo volné místo a paní se do rytmu rozvlnila, pažemi pohybovala nahoru a dolů, kroutila boky ale nohy držela těsně u sebe. Bála se, abych nevypadl. Při takových pohybech boků prostě nedokáži zůstat v klidu, pohybuje to se mnou samovolně a přiznám se, že jsem se pohybům nebránil, spíš naopak. Byl jsem svou paní stále unešen, cítil jsem její vzrušení a chvílemi jsem ztrácel povědomí, co si ještě dovolit mohu a co už ne, přestával jsem být opatrný.

A myslím, že má paní na tom byla podobně. Tanec ji vzrušoval, vzrušovala ji i moje přítomnost a zřejmě i onen mladý muž, se kterým tančila. Začala dělat při tanci kroky a najednou ouha! Má paní musela jít do dřepu, aby mne neztratila. Její tanečník si to vyložil jinak, uchopil její hla-